

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การศึกษาพัฒนาทักษะการวิเคราะห์รายการค้า
และเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้นโดยใช้แบบฝึกทักษะ
สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 3
วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา

โดย

นางสาวกนกลักษณ์ พลพวง

วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
285/2 ซอยสาธุประดิษฐ์ 19 ถนนสาธุประดิษฐ์ แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา
กรุงเทพมหานคร 10120 โทร. 0-2044-4037, 0-2020-4038

ผลงานวิจัย	การศึกษาพัฒนาทักษะการวิเคราะห์รายการค้าและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวกนกลักษณ์ พลพวง
ตำแหน่ง	ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี
ชื่อสถานศึกษา	วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา
โทรศัพท์	098-827-5465
ปีที่วิจัย	2563
ประเภทวิจัย	วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า วิชาบัญชีเบื้องต้น และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 3 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินความพึงพอใจ นำมาค่าทางสถิติ สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะ (17.20) สูงกว่าก่อนเรียน (8.50) ซึ่งทำให้เห็นว่าผู้เรียนมีการพัฒนาการเรียนรู้ที่สูงขึ้น และนักเรียนมีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$)

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ประวัติทางการบัญชีของประเทศไทย มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบัญชีและประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ว่าด้วยหุ้นส่วนและบริษัทได้กำหนดให้มีการจัดทำบัญชีและมีการตรวจสอบบัญชีของ บริษัทจำกัด มาตั้งแต่ ปีพุทธศักราช 2482 ขึ้นเพื่อกำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดทำบัญชีโดยมีการกำหนด หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ต้องปฏิบัติเป็นแนวทางไว้ พร้อมทั้งเพื่อความสะดวกและเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี

ต่อมาภายหลังได้มีการออกกฎหมายใหม่เนื่องจากพระราชบัญญัติการบัญชีดังกล่าว ยังมีข้อบกพร่องบางประการโดยออกในรูปของประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 285 ซึ่งมีผลใช้โดยเริ่มมีผลตั้งแต่วันที่ 10 สิงหาคม พ.ศ. 2543 เป็นต้นไป และหน่วยงานหรือสถาบันในทางวิชาชีพการบัญชีที่มีอยู่ใน ปัจจุบันคือ สภาวิชาชีพบัญชี (Federation of Accounting Professions) ซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นภายใต้ข้อกำหนดตามพระราช บัญญัติ พ.ศ. 2547 ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 22 ตุลาคม 2547 เป็นต้นมา

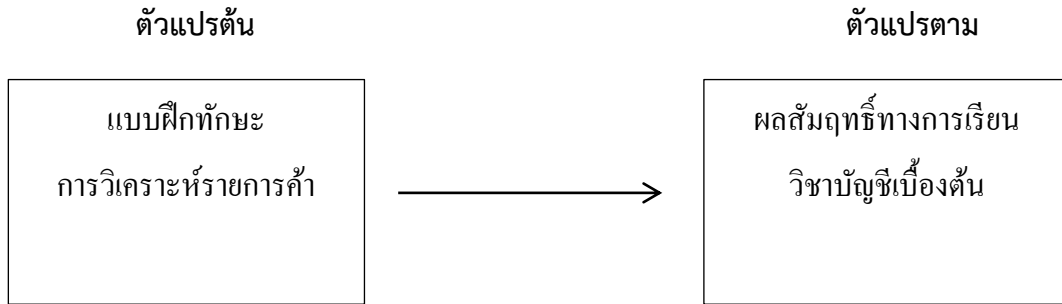
การจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 วิชาบัญชีเบื้องต้น ซึ่งผู้เรียนยังไม่มีพื้นฐานการเรียนวิชาบัญชีมาก่อน และเนื้อหาในวิชาบัญชี เบื้องต้น ประกอบไปด้วย ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบัญชี การวิเคราะห์รายการค้า การบันทึกรายการค้าใน สมุดรายวันทั่วไป การผ่านรายการจากสมุดรายวันทั่วไปไปยังบัญชีแยกประเภท การหายอดคงเหลือ ด้วยดินสอและจัดทำงบทดลอง , กระดาษทำการ 6 ช่อง, งบการเงิน และการปิดบัญชี ซึ่งในแต่ละหน่วย การเรียนนั้นมีความสัมพันธ์กัน คือ เมื่อทำการวิเคราะห์ รายการค้าได้แล้วจะนำไปบันทึกบัญชี ในสมุดรายวันทั่วไป หากทำการวิเคราะห์รายการค้าผิดพลาด จะทำให้การบันทึกบัญชีในสมุดรายวันทั่วไป และการผ่านรายการไปบัญชี แยกประเภท รวมถึงการจัดทำ งบการเงินผิดพลาดทั้งหมด สิ่งสำคัญในการวิเคราะห์รายการค้านั้นผู้เรียน ต้องรู้เกี่ยวกับหมวดหมู่ทางบัญชีทั้ง 3 หมวด คือ สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของผู้เจ้าของ ซึ่งถ้าไม่ทราบจะทำให้การวิเคราะห์รายการค้าเป็นไปได้ยาก เพราะเป็นสิ่งสำคัญในการวิเคราะห์รายการค้า

จากข้อมูลข้างต้นในการจัดการเรียนการสอนพบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจวิชาบัญชีเบื้องต้น เรื่องการวิเคราะห์รายการค้ายังไม่ดีพอ ทำให้ผลสัมฤทธิ์วิชาบัญชีเบื้องต้น เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างต่ำ ผู้สอนจึงได้จัดทำแบบปฏิบัติวิชาบัญชีเบื้องต้น เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า เพื่อให้ผู้เรียน ได้มีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะเพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานบัญชีได้อย่างถูกต้อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 3
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 3 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

กรอบแนวความคิดการวิจัย

ภาพ 1: กรอบแนวความคิดการวิจัย

สมมุติฐานการเรียนรู้

นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ห้อง 3 มีทักษะในการวิเคราะห์รายการค้าและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้นดีขึ้นและมีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกต่อการจัดการเรียน การสอน

นิยามคำศัพท์

แบบฝึกทักษะ หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูสร้างขึ้นโดยมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรู้ ความพอใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และช่วยฝึกทักษะต่างๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างแท้จริงอาจจะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดขณะเรียนหรือหลังการเรียนไปแล้วก็ได้

การพัฒนาทักษะ หมายถึง การจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถของบุคคลเพื่อให้สามารถจัดการกับตนเองและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้มีความสุขตามสภาพซึ่งเป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานของบุคคล โดยบูรณาการองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลที่เกิดจากกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและสามารถวัดได้โดยการแสดงออก ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะนิสัย

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคล ซึ่งมักเกิดจากการได้รับการตอบสนองตามที่ต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความต้องการของตนไม่ได้รับการตอบสนองความไม่พึงพอใจจะเกิดขึ้น

แนวคิดทฤษฎี

ในการศึกษาค้นคว้าและวิจัยเรื่องการศึกษาค้นคว้าพัฒนาทักษะการวิเคราะห์รายการค้าและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเบื้องต้น โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก แบบฝึกเสริมทักษะนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งสำหรับการเรียน ได้มีผู้รู้และ ผู้เชี่ยวชาญ ให้ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะไว้ดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2535 : 16) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง สิ่ง ที่นักเรียนต้องใช้ ควบคู่กับการเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบฝึกที่ครอบคลุมกิจกรรมที่นักเรียนพึงกระทำอาจกำหนดแยกเป็น แต่ละหน่วย หรืออาจรวมเล่มก็ได้

ลักษณะ อินทจักร (2538 : 161) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง แบบฝึกที่ครูสร้างขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง

ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์ (2542 : 375) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะ ว่า หมายถึง แบบฝึกเสริมทักษะ ที่ใช้ฝึกความเข้าใจ ฝึกทักษะต่าง ๆ และทดสอบความสามารถของ นักเรียนตามบทเรียนที่ครูสอนว่า นักเรียน เข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้มากน้อยเพียงใด

ก๊อต (Good 1973 : 224, อ้างถึงใน ลักษณะ อินทจักร 2538 : 160) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะ ว่า หมายถึง งานหรือการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ เพื่อทบทวนความรู้ที่ได้ เรียนมาแล้ว และเป็นการฝึก ทักษะการใช้กฎใช้สูตรต่าง ๆ ที่เรียนไป

พจนานุกรม เวบสเตอร์ (Webster 1981 : 64) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง โจทย์ ปัญหา หรือตัวอย่างที่ยกมาจากหนังสือ เพื่อนำมาใช้สอนหรือให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้ดีขึ้น หลังจากที่ เรียนบทเรียนไปแล้ว

ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะ หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครู สร้าง ขึ้น โดยมีรูปแบบ กิจกรรมที่หลากหลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนได้ดี ยิ่งขึ้น และช่วยฝึกทักษะ ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง อาจจะทำให้ให้นักเรียนทำแบบฝึกขณะ เรียนหรือหลังจากจบบทเรียนไป แล้วก็ได้

ลักษณะที่ดีของแบบฝึกทักษะ

ลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีที่มีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายไว้ เป็นลักษณะของ แบบฝึกทักษะซึ่งใช้ได้กับทุกรายวิชา ในส่วนของแบบฝึกทักษะที่ผู้ศึกษาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะการวิเคราะห์ รายการค้า วิชาบัญชีเบื้องต้น ซึ่งแบบฝึกเสริมทักษะของผู้ศึกษาจะมีลักษณะที่ดีดังนี้

1. คำสั่ง ข้อแนะนำและคำชี้แจงใช้คำที่เข้าใจง่ายและไม่ยาวเกินไป เพื่อให้เด็กเข้าใจและศึกษาด้วยตนเองได้ตามต้องการ
2. เน้นการฝึกซ้ำ ๆ
3. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย
4. ระดับเนื้อหาเหมาะกับระดับพื้นฐานความสามารถของผู้เรียน
5. กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะให้เหมาะสม

6. สร้างแรงจูงใจให้กับเด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น และกระตือรือร้นที่อยากกระทำกิจกรรมโดยทุกครั้ง เมื่อจบการฝึกให้การเสริมแรงเด็กโดยชมเชยด้วยคำพูดหรือเขียนให้กำลังใจ ในแบบฝึกทักษะ เพื่อที่เด็กจะได้อยากทำกิจกรรมต่อไป

7. มีการวัดและประเมินผลหรือสังเกตพฤติกรรมเด็กอย่างสม่ำเสมอเพื่อประเมินว่าเด็กมีทักษะแล้ว ฉะนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่ดี ครูผู้สร้างจะต้องยึดหลักจิตวิทยาใช้สำนวนภาษาที่ง่ายเหมาะสมกับวัย ความสามารถของผู้เรียน มีกิจกรรมหลากหลาย มีคำสั่ง คำอธิบาย และคำแนะนำการใช้แบบฝึกเสริมทักษะที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ใช้เวลาในการฝึกไม่นานและที่สำคัญมี ความหมายต่อชีวิต เพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกทักษะที่ใช้ฝึกทักษะของนักเรียน ควรสร้างแบบฝึกที่มีประสิทธิภาพ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะนักเรียนได้ตรงตามความต้องการและขั้นตอนสำคัญก็คือ การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกันไม่ไห้แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นนั้นมีความยากหรือง่ายเกินไป ทำให้วัตถุประสงค์ไม่ได้ตามที่กำหนดไว้ ดังนั้นจึงมีการกำหนดหลักเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพของ แบบฝึกขึ้น เพื่อให้แบบฝึกมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

การทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ หมายถึง การนำแบบฝึกทักษะที่สร้างไปทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง เพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข

การหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537,494-495) ได้กล่าวไว้ว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้ผลิตแบบฝึกจะพึงพอใจว่าหากแบบฝึกมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แบบฝึกนั้นก็จะมีคุณค่าที่จะนำไปสอน นักเรียนและคุ้มค่าในการลงทุน การกำหนดเกณฑ์ ประสิทธิภาพกระทำได้โดยการประเมินผลพฤติกรรม ของผู้เรียนสองประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดย กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และ E2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) ดังนี้

1) ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง คือ การประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย หลากๆ พฤติกรรม เรียกว่า กระบวนการ (Process) ของผู้ที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และ รายงานบุคคล ได้แก่งานที่มอบหมาย และกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2) ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย คือประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากการสอบ หลังเรียน และการสอบไล่ ประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอน คาดหมายว่าผู้เรียน จะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจโดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของ คะแนนการทำงานและการ ประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดนั้น คือ $1 \frac{E}{2} / E$ คือประสิทธิภาพของ กระบวนการ/ประสิทธิภาพของ ผลลัพธ์

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ศิริชัย กาญจนวาสี (2544) ได้ให้คำนิยามของผลสัมฤทธิ์ว่า เป็นการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้า อันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอนในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง

ไพโรจน์ คะเซนทร์ (2556) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือคุณลักษณะ รวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่างๆ ของสมรรถภาพทางสมอง ซึ่งมีจุดมุ่งหมาย เพื่อเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความ สามารถด้านใด มากน้อยเท่าไร ตลอดจนผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนการฝึกฝนหรือประสบการณ์ต่างๆ ทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน และ สิ่งแวดล้อมอื่นๆ รวมทั้งความรู้สึก ค่านิยม จริยธรรมต่างๆ ก็เป็นผลมาจากการฝึกฝนด้วย

สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือผลการเรียนรู้ตามหลักสูตร ได้มาตามหลักการวัดและประเมินผล ที่ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ ความคิดหรือพุทธิพิสัย ด้านอารมณ์และความรู้สึกหรือจิตพิสัย และด้านทักษะปฏิบัติ หรือทักษะพิสัยที่ผู้สอนกำหนดไว้ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความจำเป็นต่อการเรียนการสอน หรือการตัดสินผลการเรียน เพราะเป็นการวัดระดับความสามารถในการเรียนรู้ของบุคคลหลังจากที่ได้รับการฝึกฝน โดยอาศัยเครื่องมือประเภทแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นิยมมากที่สุด

การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามแนวคิดของ Bloom (1982) ถือว่าสิ่งใดก็ตามที่มีปริมาณอยู่จริงสิ่งนั้นสามารถวัดได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็อยู่ภายใต้กรอบแนวคิดดังกล่าว ซึ่งผลการวัดจะเป็นประโยชน์ในลักษณะทราบและประเมินระดับความรู้ ทักษะและเจตคติของนักเรียน และระดับความรู้ความสามารถตามแนวคิดของ Bloom มี 6 ระดับ ดังนี้

- 1) ความจำ คือ สามารถจำเรื่องต่าง ๆ ได้ เช่น คำจำกัดความสูตรต่าง ๆ วิธีการ เช่น นักเรียนสามารถบอกชื่อสารอาหาร 5 ชนิดได้ นักเรียนสามารถบอกชื่อธาตุที่เป็นองค์ประกอบของโปรตีนได้ครบถ้วน
- 2) ความเข้าใจ คือ สามารถแปลความ ขยายความ และสรุปใจความสำคัญได้
- 3) การนำไปใช้ คือ สามารถนำความรู้ ซึ่งเป็นหลักการ ทฤษฎี ฯลฯ ไปใช้ในสภาพการณ์ที่ต่างออกไปได้
- 4) การวิเคราะห์ คือ สามารถแยกแยะข้อมูลและปัญหาต่าง ๆ ออกเป็นส่วนย่อยเช่น วิเคราะห์องค์ประกอบ ความสัมพันธ์ หลักการดำเนินการ
- 5) การสังเคราะห์ คือ สามารถนำองค์ประกอบ หรือส่วนต่าง ๆ เข้ามารวมกันเป็นหมวดหมู่อย่างมีความหมาย
- 6) การประเมินค่า คือ สามารถพิจารณาและตัดสินจากข้อมูล คุณค่าของ หลักการโดยใช้มาตรการที่ผู้อื่นกำหนดไว้หรือตัวเองกำหนดขึ้น

เยาวดี วิบูลย์ศรี (2540) ได้กล่าวถึงข้อตกลงเบื้องต้นที่ควรคำนึงถึงในการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

- 1) เนื้อหา หรือทักษะภายในขอบเขตที่ครอบคลุมในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์นั้น จะต้องสามารถจำกัดอยู่ในรูปของพฤติกรรม ซึ่งมีความเฉพาะเจาะจงในลักษณะที่จะสื่อสารไปยังบุคคลอื่นได้ ถ้าเป้าหมายทางการศึกษาไม่สามารถจำกัดอยู่ในรูปของพฤติกรรมแล้ว ย่อมไม่สามารถที่จะวัดได้ในลักษณะของผลสัมฤทธิ์ได้อย่างชัดเจน

2) ผลผลิตที่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วัดนั้น จะต้องเป็นผลผลิตเฉพาะที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการเท่านั้น จะวัดผลผลิตผลอย่างอื่นไม่ได้

3) ผลสัมฤทธิ์หรือความรู้ต่าง ๆ ที่แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วัดได้นั้น ถ้าจะนำไปเปรียบเทียบกันแล้ว ผู้เข้าสอบทุกคนจะต้องมีโอกาสได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ เท่าเทียมกัน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมบุรณ์ ตันยะ (2545) ได้ให้ความหมายว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับวัดพฤติกรรมทางสมองของผู้เรียนว่ามีความรู้ ความสามารถในการ เรื่องที่เรียนรู้อย่างไร หรือได้รับการฝึกฝนอบรมมาแล้วมากน้อยเพียงใด

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2545) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ทักษะ และความสามารถทางวิชาการที่นักเรียนได้เรียนรู้อย่างไรแล้วว่าบรรลุผลสำเร็จตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้เพียงใด

สิริพร ทิพย์คง (2545) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงชุดคำถามที่มุ่งวัดพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนว่ามีความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านสมรรถภาพด้านต่างๆ ในเรื่องที่เรียนรู้อย่างไรแล้วมากน้อยเพียงใด

สมพร เชื้อพันธ์ (2547) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบหรือชุดของข้อสอบที่ใช้วัดความสำเร็จหรือความสามารถในการทากิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นผลมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้เพียงใด

ดังนั้นสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ และทักษะความสามารถจากการเรียนรู้ในอดีตหรือในสภาพปัจจุบันของแต่ละบุคคล

ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ได้จัดประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher made tests) และแบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) ซึ่งทั้ง 2 ประเภทจะถามเนื้อหาเหมือนกัน คือถามสิ่งที่ผู้เรียนได้รับจากการเรียนการสอนซึ่งจัดกลุ่มพฤติกรรมได้ 6 ประเภท คือ ความรู้ ความจา ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมิน

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเองเพื่อใช้ในการทดสอบผู้เรียนในชั้นเรียน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบปรนัย (Objective tests) ได้แก่ แบบถูก – ผิด (True-false) แบบจับคู่ (Matching) แบบเติมคำให้สมบูรณ์ (Completion) หรือแบบคำตอบสั้น (Short answer) และแบบเลือกตอบ (Multiple choice)

1.2 แบบอัตนัย (Essay tests) ได้แก่ แบบจำกัดคำตอบ (Restricted response items) และแบบไม่จำกัดคำตอบ หรือ ตอบอย่างเสรี (Extended response items)

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized tests) เป็นแบบทดสอบที่สร้าง โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ในเนื้อหา และมีทักษะการสร้างแบบทดสอบ มีการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ มีคำชี้แจงเกี่ยวกับการ

ดำเนินการสอบ การให้คะแนนและการแปลผล มีความเป็นปรนัย (Objective) มีความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) แบบทดสอบมาตรฐาน ได้แก่ California Achievement Test, Iowa Test of Basic Skills, Stanford Achievement Test และ the Metropolitan Achievement tests เป็นต้น

ส่วนพวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) ได้จัดประเภทแบบทดสอบไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. แบบปากเปล่า เป็นการทดสอบที่อาศัยการซักถามเป็นรายบุคคล ใช้ได้ผลดีถ้ามีผู้เข้าสอบจำนวนน้อย เพราะต้องใช้เวลามาก ถามได้ละเอียด เพราะสามารถโต้ตอบกันได้

2. แบบเขียนตอบ เป็นการทดสอบที่เปลี่ยนแปลงมาจากการสอบแบบปากเปล่า เนื่องจากจำนวนผู้เข้าสอบมากและมีจำนวนจำกัด แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

1) แบบความเรียง หรืออัตนัย เป็นการสอบที่ให้ผู้ตอบได้รวบรวมเรียบเรียงคำพูดของตนเองในการแสดงทัศนคติ ความรู้สึก และความคิดได้อย่างอิสระภายใต้หัวข้อเรื่องที่กำหนดให้ เป็นข้อสอบที่สามารถวัดพฤติกรรมด้านการสังเคราะห์ได้อย่างดี แต่มีข้อเสียที่การให้คะแนน ซึ่งอาจไม่เที่ยงตรง ทำให้มีความเป็นปรนัยได้ยาก

2) แบบจำกัดคำตอบ เป็นข้อสอบ ที่มีคำตอบถูกต้องแน่นอนที่กำหนดให้อย่างจำกัด ข้อสอบแบบนี้แบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ แบบถูกผิด แบบเติมคำ แบบจับคู่ และแบบเลือกตอบ

3. แบบปฏิบัติ เป็นการทดสอบที่ผู้สอบได้แสดงพฤติกรรมออกมาโดยการกระทำหรือลงมือปฏิบัติจริงๆ เช่น การทดสอบทางดนตรี ช่างกล พลศึกษา เป็นต้น

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งได้ 2 ประเภท คือ แบบทดสอบมาตรฐาน ซึ่งสร้างจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านวัดผลการศึกษา มีการหาคุณภาพเป็นอย่างดี ส่วนอีกประเภทหนึ่ง คือ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการทดสอบในชั้นเรียน ในการออกแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คำศัพท์เพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้เลือกแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบปฏิบัติ ในการวัดความสามารถในการนำคำศัพท์ไปใช้ในการสื่อสารด้านการการพูดและการเขียน และเลือกแบบทดสอบแบบเขียนตอบที่จำกัดคำตอบโดยการเลือกตอบจากตัวเลือกที่กำหนดให้ ในการวัดความรู้ความเข้าใจความหมายของคำศัพท์ และการนำคำศัพท์ไปใช้ในการฟังและการอ่าน

3. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ชรีณี เดชจินดา(2535 : หน้า6) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อความต้องการของบุคคลได้รับการตอบสนองหรือบรรลุจุดหมายในระดับหนึ่งความรู้สึกดังกล่าวจะลดลงและไม่เกิดขึ้นหากความต้องการหรือจุดหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

สง่า ภูมรงค์(2540, หน้า9) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จตามความมุ่งหมายหรือเป็นความรู้สึกขั้นสุดท้ายที่ได้รับผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ปริญญา จเรรัตน์และคณะ(2546, หน้า3) กล่าวว่าไว้ว่าความพึงพอใจหมายถึงท่าทีความรู้สึกหรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งที่ปฏิบัติร่วมปฏิบัติหรือได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติโดยผลตอบแทนที่ได้รับรวมทั้งสภาพแวดล้อมต่างๆที่เกี่ยวข้องเป็นปัจจัยทำให้เกิดความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจจากความหมายของความพึงพอใจดังกล่าวพอสรุปความได้ว่าความพึงพอใจเป็นทัศนคติอย่างหนึ่งที่เป็นนามธรรมเป็นความรู้สึกส่วนตัวทั้ง

ทางด้านบวกและลบขึ้นอยู่กับ การได้รับการตอบสนองเป็นสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลที่มีผลต่อการเลือกที่จะปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ

วิชัย เหลืองธรรมชาติ (2531, หน้า9) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจว่าความพึงพอใจมีส่วนเกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์คือพึงพอใจจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนอง ซึ่งมนุษย์ไม่ว่าอยู่ในที่ใดย่อมมีความต้องการขั้นพื้นฐานไม่ต่างกัน

สุเทพ พานิชพันธุ์ (2541, หน้า5) ได้สรุปถึงสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจไว้ดังนี้

1. สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุได้แก่เงินสิ่งของ เป็นต้น
  2. สภาพทางกายที่ปรารถนาคือสิ่งแวดล้อมในการประกอบกิจกรรมต่างๆซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งอันก่อนให้เกิดความสุขทางการ
  3. ผลประโยชน์ทางอุดมคติหมายถึงสิ่งต่างๆที่สนองความต้องการของบุคคล
  4. ผลประโยชน์ทางสังคมคือความสัมพันธ์อันดีมิตรกับผู้ร่วมกิจกรรมอันจะทำให้เกิดความผูกพัน
- ความพึงพอใจและสภาพการอยู่ร่วมกันอันเป็นความพึงพอใจของบุคคลในด้านสังคมหรือความมั่นคงในสังคมซึ่งจะทำให้รู้สึกมีหลักประกันและมีความมั่นคงในการประกอบกิจกรรม

การวัดความพึงพอใจ

ปริญญา จเรรัชต์และคณะ (2564, หน้า 5) กล่าวว่ามาตรฐานวัดความพึงพอใจสามารถกระทำได้หลายวิธีได้แก่

1. การใช้แบบสอบถามโดยผู้สอบถามจะออกแบบสอบถามเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถทำได้ในลักษณะที่กำหนดคำตอบให้หรือตอบคำถามอิสระคำถามดังกล่าวอาจถามความพึงพอใจในด้านต่าง ๆ เช่น การบริการ การบริหารและเงื่อนไขต่าง ๆ เป็นต้น
2. การสัมภาษณ์เป็นวิธีวัดความพึงพอใจทางตรงทางหนึ่งซึ่งต้องอาศัยเทคนิคและวิธีการที่ดีที่จะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงได้
3. การสังเกตเป็นวิธีการวัดความพึงพอใจโดยสังเกตพฤติกรรมของบุคคลเป้าหมายไม่ว่าจะแสดงออกจากการพูดหรือกระทำทางวิธีนี้จะต้องอาศัยการกระทำอย่างจริงจังและการสังเกตอย่างมีระเบียบแบบแผน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นางกฤษณา ทองกรด (2558:บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องเลขยกกำลัง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของนักเรียนโรงเรียนตะเคียนวิทยาคุณผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เลขยกกำลัง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 77.17/76.11 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะวิชา คณิตศาสตร์ เรื่องเลขยกกำลัง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เลขยกกำลัง อยู่ในระดับพึงพอใจมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74

จันทิมา แดงทอง (2559:บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 คือ 83.38/81.27 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนด 80/80 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง อัตราส่วน และร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดัชนีประสิทธิผล จากการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7112 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 0.7112 หรือคิดเป็นร้อยละ 71.12 และความ 16 ฟังพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง อัตราส่วนและ ร้อยละ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 45 คน โดยภาพรวมพบว่านักเรียน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

เดือนเพ็ญ แก้วคง (2560:บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า 1. แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 คือได้ค่าประสิทธิภาพเฉลี่ยรวมเท่ากับ 83.33/81.18 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การคูณ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. ความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ เรื่อง การคูณ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะคณิตศาสตร์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เสาวนีย์ สีทอง (2558:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ทศนิยม และเศษส่วน โดยใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสะเดา “ซอร์คชัยกัมพลานนท์อนุสรณ์” อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ผลการวิจัย 1. แบบฝึกทักษะประกอบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง ทศนิยมและเศษส่วน จำนวน 7 ชุด มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 89.85/86 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์มาตรฐาน 75/75 2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 20.55 หลังเรียน มีค่า เท่ากับ 26.03 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 17 3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยการใช้แบบฝึกทักษะประกอบการจัดการเรียนรู้ แบบ ร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.61 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.67 สรุปได้ว่าประกอบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจ จึงมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการ จัดการเรียนรู้

ระเบียบวิธีวิจัย

วิจัยเรื่อง การศึกษาพัฒนาทักษะการวิเคราะห์รายการค้าและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น ในการศึกษาค้นคว้าการศึกษาพัฒนาทักษะการวิเคราะห์รายการค้าและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาการบัญชีเบื้องต้นโดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล
3. การรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะ เรื่อง “การวิเคราะห์รายการค้า” วิชาบัญชีเบื้องต้น
2. แบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ
3. แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

สำหรับการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาหลักสูตรและสรุปเนื้อหาสาระสำคัญของความรู้ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า เพื่อออกแบบ แบบฝึกทักษะให้ได้ครอบคลุม เนื้อหา โดยการนำแบบฝึกทักษะที่สร้างไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนำข้อมูลมาแก้ไข โดยเครื่องมือ ในการวิจัย มีดังนี้

1. สร้างแบบฝึกทักษะ การแยกประเภทสินทรัพย์ หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น
2. สร้างแบบฝึกทักษะ การแยกประเภทรายการค้า
3. สร้างแบบฝึกทักษะ การวิเคราะห์รายการค้า
4. สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ

ทำแบบฝึกทักษะนำไปเสนอต่อ นางศุภรัตน์ ยั่งยืน รักษาการแทนผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา นางอำไพ ดวงแก้ว รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวาและนางสาวนภาพร ศรีทองเกิด รองผู้อำนวยการฝ่ายปกครองวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาแล้วนำฉบับสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากรต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวโดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนการใช้ชุดฝึกปฏิบัติ จากนั้นทำการจัดการเรียนการสอนตามปกติ ตามชั่วโมงที่มีการเรียนการสอน และทำการนัดผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างหลังเลิกเรียน โดยผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกทักษะ จำนวน 5 ครั้ง โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียนวันละ 30 นาที เมื่อ ทำกิจกรรม

ครบทั้ง 5 ครั้ง ให้ทำแบบทดสอบหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ แล้วเมื่อทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ แล้วนำคะแนน ที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ

การวิเคราะห์

วิเคราะห์จากผลคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะและหลังการใช้แบบฝึกทักษะ โดยนำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยเพื่อทำการเปรียบเทียบความก้าวหน้าของการพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า วิชาบัญชีเบื้องต้น โดยใช้แบบฝึกทักษะ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย โดยการหาค่าเฉลี่ย, ค่าร้อยละ, และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยการพัฒนาการเรียนรู้อเรื่อง การวิเคราะห์รายการค้า วิชาบัญชีเบื้องต้น ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 1 ห้อง 3 จำนวน 30 คน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า ก่อนใช้แบบฝึกทักษะและหลังใช้แบบฝึกทักษะ

ลำดับ	คะแนนทดสอบก่อนใช้แบบฝึกทักษะ คะแนนเต็ม 20 คะแนน	คะแนนทดสอบหลังใช้แบบฝึกทักษะ คะแนนเต็ม 20 คะแนน	ความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
1	8	17	9
2	9	17	8
3	10	18	8
4	8	16	8
5	8	16	8
6	8	17	9
7	8	17	9
8	7	16	9
9	9	17	8
10	9	17	8
11	10	18	8
12	9	18	8
13	8	17	9
14	8	17	9
15	11	19	8
16	9	18	9
17	9	18	9

ลำดับ	คะแนนทดสอบก่อนใช้แบบฝึกทักษะ คะแนนเต็ม 20 คะแนน	คะแนนทดสอบหลังใช้แบบฝึกทักษะ คะแนนเต็ม 20 คะแนน	ความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
18	7	17	10
19	8	18	10
20	8	18	10
21	11	19	8
22	10	18	8
23	9	17	8
24	9	18	8
25	8	17	9
26	9	18	8
27	8	16	8
28	7	15	8
29	7	15	8
30	9	17	8
ผลรวม	258	516	255
คะแนนเฉลี่ย	8.60	17.20	8.50

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะ ดังนี้

ข้อ	ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน	กลุ่มตัวอย่าง N = 30		ระดับความ พึงพอใจ
		$\bar{x}$	S.D.	
1.	ด้านการเรียนการสอน การเรียนรู้ในรายวิชานี้มาอย่างจดจ่อ/จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และเกณฑ์การวัดผลประเมินผลการศึกษาที่ชัดเจน	4.74	0.44	มากที่สุด
2.	โดยรวมนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนการสอน กิจกรรม กระบวนการเรียนรู้ในรายวิชานี้	4.62	0.64	มากที่สุด
3.	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน มีกิจกรรมทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.74	0.56	มากที่สุด
4.	การดำเนินกิจกรรมมีความน่าสนใจ มีเวลาที่เหมาะสมกับการเรียน	4.62	0.80	มากที่สุด
5.	ด้านผู้สอน อาจารย์มีทักษะ เทคนิคการสอน มีการใช้คำถาม รับฟังความ คิดเห็นของผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียน คิด วิเคราะห์	4.45	0.88	มาก

ข้อ	ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอน	กลุ่มตัวอย่าง N = 30		ระดับความ พึงพอใจ
		$\bar{x}$	S.D.	
6.	อาจารย์มีมิตรสัมพันธ์ที่ดี มีความรอบรู้ และประสบการณ์ในเนื้อหาวิชาที่สอน	4.71	0.85	มากที่สุด
7.	ด้านสื่อการสอน มีแบบฝึกทักษะ ที่หลากหลายเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชา1	4.77	0.77	มากที่สุด
8.	สื่อการสอนที่นำมาใช้สามารถช่วยในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.71	0.62	มากที่สุด
	เฉลี่ยรวม	4.63	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงผลความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อวิธีการเรียนด้วยสื่อการสอนประสมในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.63$) เมื่อพิจารณาด้านที่พบว่ามีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ สื่อการสอน โดยรวมนักศึกษาที่มีความพึงพอใจมีแบบฝึกทักษะที่หลากหลายเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ในรายวิชา ($\bar{x} = 4.77$)

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยการศึกษาพัฒนาการเรียนรู้อาชีวศึกษาบัญชีเบื้องต้น เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 จำนวน 30 คน โดยใช้แบบฝึกทักษะ ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยการพัฒนาการเรียนรู้อาชีวศึกษาบัญชีเบื้องต้น เรื่องการวิเคราะห์รายการค้าโดยใช้แบบฝึกทักษะระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 จำนวน 30 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนก่อนใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเฉลี่ย 8.60 หลังจากใช้แบบฝึกทักษะมีค่าเฉลี่ย 17.20 ซึ่งมีความก้าวหน้าทางการเรียนโดยมีค่าเฉลี่ย 8.50

ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปี 1 ห้อง 3 จากการใช้แบบฝึกทักษะเพิ่มเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาชีวศึกษาบัญชีเบื้องต้น มีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.63$) และค่า (S.D. = 0.51)

อภิปรายผล

การวิจัย เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า ของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ห้อง 3 จำนวน 30 คน โดยใช้แบบฝึกทักษะ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของคะแนนทดสอบก่อนการใช้แบบฝึกทักษะและหลัง การใช้แบบฝึกทักษะพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ย ก่อนใช้แบบฝึก ทักษะ 8.60 และมีผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนหลังจากใช้แบบฝึกทักษะมีคะแนนสูง โดยมี ค่าเฉลี่ย 17.20 และมี

ความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นค่าเฉลี่ยได้ 8.50 เนื่องมาจากการใช้แบบฝึกทักษะ นักเรียนมีความพึงพอใจในการใช้แบบฝึกทักษะรายวิชาบัญชีเบื้องต้นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$)

ข้อเสนอแนะ

จากการที่ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยผลสัมฤทธิ์ในการคิดสอน เรื่องการวิเคราะห์รายการค้า รายวิชาการบัญชีเบื้องต้น โดยใช้โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ห้องวิทยาลัยเทคโนโลยีบริหารธุรกิจยานนาวา เขตยานนาวา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัยสามารถยืนยันได้ว่ากระบวนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ในการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนได้ เพียงแต่ครูผู้สอนจะต้องนำแบบฝึกทักษะมาใช้ให้ครบทุกขั้นตอน ขณะเดียวกันในขั้นกิจกรรมจะต้องนำเทคนิคการสอนมาใช้อย่างหลากหลาย
2. ควรมีการใช้สื่อและเอกสารประกอบการเรียนการสอนแบบใหม่เพื่อเพิ่มกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ จะทำให้ลดขั้นตอนและเวลาในการเรียนการสอน เช่น การนำโปรแกรมสำเร็จรูปมาให้นักศึกษาได้ทดลองปฏิบัติจริงเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจในรายวิชาดังกล่าวเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. นำไปพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
2. นำผลการวิจัยไปเผยแพร่ให้ทางวิทยาลัยได้นำไปประยุกต์ใช้ในรายวิชาต่าง ๆ ตามความเหมาะสมต่อ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2562. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ

- กฤษณา ทองกรด (2558:บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบ ฝึกทักษะ
กูด (Good 1973 : 224, อ้างถึงใน ลักษณะ อินทจักร 2538 : 160) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริม
ทักษะว่า หมายถึง งานหรือการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ
- จันทิมา แดงทอง (2559:บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2535 : 16) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง สิ่ง ที่นักเรียนต้องใช้
ควบคู่กับการเรียน
- ชรีณี เดชจินดา(2535 : หน้า6) ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกนึก
คิดหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด
- เดือนเพ็ญ แก้วคง (2560:บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึก เสริม
ทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ
- ลักษณะ อินทจักร (2538 : 161) ให้ความหมาย แบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง แบบฝึกที่ครูสร้างขึ้น
โดยมีจุดมุ่งหมาย
- ปริญญา จเรรัชต์และคณะ(2546, หน้า3) กล่าวไว้ว่าความพึงพอใจหมายถึงท่าที่ความรู้สึกหรือทัศนคติ
ในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งที่ปฏิบัติร่วมปฏิบัติ
- ปริญญา จเรรัชต์และคณะ (2564, หน้า 5) กล่าวว่ามาตรฐานวัดความพึงพอใจ สามารถกระทำได้หลาย
วิธี
- พจนานุกรม เวบสเตอร์ (Webster 1981 : 64) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะว่า หมายถึง โจทย์ปัญหา
หรือตัวอย่างที่ยกมาจากหนังสือ
- พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2545) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบที่ใช้วัด
ความรู้
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543) ได้จัดประเภทแบบทดสอบไว้ 3 ประเภท ดังนี้ 1. แบบปากเปล่า เป็นการ
ทดสอบที่อาศัยการซักถามเป็นรายบุคคล
- ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ให้คำจำกัดความผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า คือคุณลักษณะ รวมถึงความรู้
ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน
- ไพโรจน์ คะเชนทร์ (2556) ได้จัดประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งออกเป็น 2
ประเภท คือแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher made tests) และแบบทดสอบมาตรฐาน
(Standardized tests)
- วิชัย เหลืองธรรมชาติ (2531, หน้า9) ได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจว่าความพึงพอใจมี
ส่วน เกี่ยวข้องกับความต้องการของมนุษย์

ศิริชัย	กาญจนวาสี (2544) ได้ให้คานิยามของผลสัมฤทธิ์ว่า เป็นการเรียนรู้ตามแผนที่กำหนดไว้ล่วงหน้าอันเกิดจากกระบวนการเรียนการสอน
ศศิธร	ฉัญลักษณ์านันท์ (2542 : 375) ให้ความหมายแบบฝึกเสริมทักษะ ว่า หมายถึง แบบฝึกเสริมทักษะที่ใช้ฝึกความเข้าใจ
สง่า	ภูธรรงค์(2540, หน้า9) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับความสำเร็จ ตามความมุ่งหมาย
สมบูรณ์	ตันยะ (2545) ได้ให้ความหมายว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับวัดพฤติกรรมทางสมองของผู้เรียน
สมพร	เชื้อพันธ์ (2547) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงแบบทดสอบหรือชุดของข้อสอบ
สิริพร	ทิพย์คง (2545) กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงชุดคำถามที่มุ่งวัดพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนว่ามีความรู้
สีทอง	(2558:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง ทศนิยม และเศษส่วน
สุเทพ	พานิชพันธุ์ (2541, หน้า5) ได้สรุปถึงสิ่งจูงใจที่ใช้เป็นเครื่องมือกระตุ้นให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ
Bloom	(1982) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ถือว่าสิ่งใดก็ตาม ที่มีปริมาณอยู่จริงสิ่งนั้นสามารถวัดได้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็อยู่ภายใต้กรอบแนวคิด